

Kolesarska nomada na mirovni misiji tudi v Škofji Loki

Čehinja Stani Martinkova, 39, in Francoz Richard Ferge, 33, sta se lanskega decembra iz dežele marseilleze s kolesom odpravila na petletno svetovno turnejo, na kateri želita med ljudi razširiti sporočilo miru. Avgusta sta se za štiri dni ustavila tudi v Škofji Loki, ki sta jo označila za eno bolj mirnih mest na njuni poti.

Kako je prišlo do tega mirovnega potovanja?

Ferge: Spoznala sva se v Londonu, kjer sem študiral in opravljal prakso za natakarja sommelierja. Stani je bivala v mestu že tri leta in delala za neko dobrodelno ustanovo. Ona je že prej veliko kolesarila in tudi meni predlagala, naj si omislim kolo, da ne bom v Londonu plačeval za drage taksije. Postala sva navdušena kolesarja in najino prvo daljše potovanje sva opravila od Aljaske do juga Latinske Amerike v dolžini 27.500 km in času 44 mesecev.

Zakaj sta se tokrat odločila za promocijo svetovnega miru?

Na prvi kolesarski turneji sva spoznala ogromno čudovitih ljudi in spoznala, da svet ni tako grozen, kot nam ga vsak dan načrtno prikazujejo mediji. Zato sva želela razširiti sporočilo miru. Verjameva, da vsi lahko živimo v sožitju in miru, ne glede na politično pripadnost, versko opredelitev, barvo kože, spol.

Kako je doslej potekala vajina kolesarska turneja?

Začela sva v Franciji, potem naju je pot vodila po Španiji, v Maroko, Alžirijo, Tunizijo, Italijo in sedaj sva v Sloveniji. Doslej sva opravila 7500 km. Pot bova nadaljevala proti jugu do Turčije, potem pa se bova verjetno usmerila proti Rusiji. Traso prilagajava vre-

menu, ki je v zadnjih letih postalo izjemno nestanovitno. Na kolesu imava tudi zastavice z napisom »Mir« v jeziku vseh držav, ki sva jih obiskala.

Kaj vaju je na poti najbolj preseñtelo?

Alžirija. Prijatelji so nama svetovali, naj ne hodiva tja, ker naju lahko ubijejo. Toda tam sva se doslej počutila najbolj varno in prijetno. Domačini so bili izredno prijazni in gostoljubni. Tudi sicer so se nama Arabci zdeli zelo simpatični. Do nas Evropejcev imajo manj predsodkov kot mi do njih. Saj je celo v koranu napisano, da je treba spoštovati vse druge veroizpovedi. V Svetem pismu piše ravno nasprotno, da je treba pobiti drugoverce, neposlušne otroke, homoseksualce, prešuštnike ... Politiki so naredili največ škode islamskemu svetu, saj so v isti koš so stlačili talibane in muslimansko vero.

Kje so torej korenine nasilja v svetu?

Stani: V zgodovini je bila to predvsem religija, danes pa so v prvi vrsti ekonomski razlogi. Politiki sicer pravijo, da to ni res, vendar je to le pretveza za vojno. Omenila bi tudi nasilje do živali, kajti kot vegetarijanka menim, da imajo tudi one pravico do miru in življenja, primernega njihovi vrsti. Mnogi otroci po svetu sploh ne vedo, kako je prišel zrezek na njihov

Kolesarska nomada sta se v Škofji Loki počutila zelo prijetno.

krožnik. Mislijo, da meso raste na drevesu. Skratka, nasilje do živali se tesno prepleta z nasiljem do ljudi.

Kako ocenjujeta Slovenijo in Škofjo Loko?

Slovenija je ena od najbolj čistih dežel, kar sva jih doslej srečala na obeh turnejah. Mislim, da znate ceniti lepote svoje dežele. Pri vas se počutiva varno. Škofja Loka je eno od bolj mirnih mest na najini poti, ni toliko turistov, tako da lahko bolj opazujeva življenje domačinov. V centru mesta sicer pogrešava fontano, kjer bi se ljudje zbirali. Tudi hotela nimate, zato je dobro, da sva že prej prišla v stik z Gregorjem Kamnikarjem iz Škof-

je Loke, ki nama je nudil prenočišče. Veliko takšnih prijateljev sva spoznala v organizaciji Hospitality club, to je popotniški klub, kjer se člani med seboj dopisujemo in si nudimo podporo na potovanjih (brezplačno spanje, koristne informacije ...).

Sta imela na obeh potovanjih sploh kakšno slabo izkušnjo?

Redko. Ena se je zgodila v ameriški zvezni državi Oregon. Zvečer sva prikolesarila na podeželje in iskala hišo najinega prijatelja. Pozvonila sva pri neki hiši in ven je prihrumela ženska s puško v roki. Grozila je, da naju bo ustrelila, če se ne umakneva z njenega posestva.

Ali kot zakonski par razmišljata o otrocih?

Kolesa so najini otroci. Ne načrtujeva imeti otrok, ker je na svetu že tako ali tako dovolj otrok, za katere moramo poskrbeti. Sicer pa sva na potovanju srečala podoben par, ki sta med kolesarsko turnejo dobila svojega otroka in ga posadila kar na zadnji sedež kolesa ter z njim nadaljevala pot.

Damjan Likar

